

Sygn. akt XIII U 652/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XIII Wydział Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący:	SSO Rafał Młyński
Protokolant:	sekr. sądowy Weronika Stopczyńska

po rozpoznaniu w dniu 24 kwietnia 2017 r. w Warszawie

na rozprawie sprawy M. T.

przeciwko Z. Oddział w W.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Z. Oddział w W.

z dnia 20 marca 2015 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zalicza M. T. do okresu składkowego okres zatrudnienia od 1 listopada 1982 do 30 stycznia 1985 roku, od 10 października 1988 do 30 listopada 1991 roku oraz od 20 listopada 1991 do 30 kwietnia 1993 r.

Sygn. akt XIII U 652/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 20 marca 2015 r. Z. Oddział w W. powołując się na przepisy ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał M. T. prawo do emerytury od 1 października 2014 r. i pojął jego wypłatę od 1 grudnia 2014 r. (a.r.).

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła M. T. wnosząc o ponowne wyliczenie wysokości emerytury (k. 2, 3 a.s.).

Organ emerytalny w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie wskazując, iż zaskarżona decyzja jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona (k. 5 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. T., ur. (...), w dniu 8 października 2014 r. złożyła do organu rentowego wnioski o emeryturę (k. 1 i nast. a.r.).

Odwołująca odbyła zaoczne studia zawodowe na Wydziale (...) (...) w W.. W dniu (...) urodziła dziecko. Od 10 października 1980 r. do 28 lutego 1982 r. była zatrudniona na (...) (...). Od 1 listopada 1982 r. do 31 stycznia 1985 r. pracowała w (...). Od 1 marca 1988 r. do 31 maja 1988 r. była zatrudniona w P.-C. w W.. Od 10 października 1988 r.

do 30 listopada 1991 r. pracowała w Przedsiębiorstwie Handlu Zagranicznego (...) sp. z o.o. w W.. Od 1 grudnia 1991 r. do 30 kwietnia 1993 r. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. w W.. Od 1 kwietnia 1993 r. do 28 lutego 1995 r. pracowała w (...) sp. z o.o. (obecnie (...) sp. z o.o.) w W.. Od 5 maja 1997 r. do 19 kwietnia 1999 r. pracowała w (...) sp. z o.o. w W.. Od 12 kwietnia 1999 r. do 30 kwietnia 2000 r. była zatrudniona w (...) sp. z o.o. w W.. Od 4 maja 2000 r. do 14 listopada 2000 r. pracowała w (...) sp. z o.o. w W.. Od 6 listopada 2000 r. do 31 stycznia 2003 r. była zatrudniona w (...) S.A. w W.. Od 1 stycznia 2003 r. do 15 września 2005 r. pracowała w (...) S.A. w W.. Od 1 września 2005 r. pracowała w (...) Bank (...) S.A. w W. (świadczenia pracy, legitymacje ubezpieczeniowe, zaświadczenia w a.r.).

Zaskarżoną decyzją z 20 marca 2015 r. organ rentowy przyznał M. T. prawo do emerytury od 1 października 2014 r. i pojął jego wypłatę od 1 grudnia 2014 r. w wysokości do wypłaty 2.441,47 zł. Organ uwzględnił do wyliczenia emerytury przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych od 1997 r. do 2006 r., a wwpw wyniósł 322,65% i został ograniczony do 250%. Organ uznał za udowodnione 20 lat, 2 miesiące i 26 dni okresów składkowych oraz 6 lat, 8 miesięcy i 29 dni okresów nieskładkowych (a.r.).

W stażu ubezpieczeniowym odwołującej organ nie uwzględnił następujących okresów zatrudnienia:

1. od 1 grudnia 1980 r. do 28 lutego 1982 r. - urlop bezpłatny (skarżąca była zatrudniona na (...) (...) do 28 lutego 1982 r., przyjęto tylko okres od 10 października 1980 r. do 31 listopada 1980 r.
2. od 1 listopada 1982 r. do 31 stycznia 1985 r. - zatrudnienie w (...) w B.,
3. od 1 marca 1988 r. do 31 maja 1988 r. - zatrudnienie w P. - C. w K. (w okresach z pkt. 2 i 3 odwołująca była zatrudniona na warunkach pracowników miejscowych, brak jest informacji czy opłacono składkę na ubezpieczenie społeczne w Polsce).
4. od 10 października 1988 r. do 30 listopada 1991 r. - zatrudnienie w (...) S.A. (odwołująca przedłożyła umowę o pracę oraz legitymację ubezpieczeniową, w której również podano jedynie początkową datę zatrudnienia. Ponadto przedstawiła kserokopię świadectwa pracy za ten okres. Organ wyjaśnił, iż nie może potwierdzić ubezpieczenia skarżącej, ponieważ pracodawca składał w tym czasie deklarację bezimienną).
5. od 29 października 1992 r. do 31 października 1992 r. - urlop bezpłatny w trakcie zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. (k. 44 a.s.).

M. T. pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy na kontrakcie w Iraku, który realizował InstalEksport w W. – projekt o nazwie „ (...) inżynierów”. Organ rentowy zaliczył okres tożsamej pracy K. B., która współpracowała wraz z odwołującą, do wyliczenia emerytury. M. T. w Iraku zajmowała się wydawaniem deputatów żywnościowych pracownikom polskim zatrudnionym przez I. (...) na kontrakcie (zeznania świadka, k. 68 a.s., przesłuchanie odwołującej, k. 128, 129 a.s.).

H. K. był dyrektorem państwowego przedsiębiorstwa (...) S.A., w którym pracowała odwołująca od 1988 r. Firma mieściła się w biurcu (...) na ul. (...). Spółka reprezentowała firmy zagraniczne. Skarżąca pełniła rolę handlowca i zajmowała się obsługą transakcji importowo-eksportowych. Bezpośrednim przełożonym odwołującej był L. Z. (1). Skarżąca pracowała następnie w (...) (...), ul. (...) do kwietnia 1993 r. Odwołująca współpracowała z L. Z. (1) i zajmowała się fakturowaniem. W spółkach (...) odprowadzono należne składki na ZUS. Pracownicy ww. spółek korzystali ze zwolnień lekarskich i ZUS przekazywał im zasiłki (zeznania świadków, k. 117-119 a.s., przesłuchanie odwołującej, k. 128, 129 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy niniejszej oraz w aktach rentowych skarżącej i K. B., jak również na podstawie przesłuchania odwołującej i zeznań świadków K. B., H. K., L. Z. (2), T. K.. W ocenie Sądu treść tych dokumentów nie budzi wątpliwości, zaś zeznania odwołującej i świadków są szczerze, wiarygodne, wzajemnie się potwierdzają i korelują z materiałem dowodowym zgromadzonym w

sprawie. Według Sądu ten materiał dowodowy jest przekonujący oraz rzetelny, zatem uznać go należało za wiarygodną podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie M. T. zasługiwało na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia prawidłowej wysokości świadczenia emerytalnego odwołującej. Przedmiotem sporu było zatem to, czy organ rentowy zasadnie odmówił wyliczenia podstawy wymiaru emerytury z uwzględnieniem zatrudnienia w spornych okresach od 1 listopada 1982 r. do 30 stycznia 1985 r., od 10 października 1988 r. do 30 listopada 1991 r. oraz od 20 listopada 1991 r. do 30 kwietnia 1993 r.

Stosownie do art. 15 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.) podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. W przypadku gdy zainteresowany w ciągu 20 lat poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłosił wniosek o emeryturę, pobierał przez więcej niż 10 lat zasiłek przedemerytalny, podstawę wymiaru emerytury stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zainteresowany nabył prawo do tego zasiłku.

Według art. 15 ust. 2a cyt. ustawy, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

W myśl § 22 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237, poz. 1412), jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa; legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. Jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Nie budzi wątpliwości, iż w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być jednak dowodzone wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Ograniczenia dowodowe zawarte w rozporządzeniu w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe dotyczą wyłącznie postępowania przed tymi organami. Nie mają więc zastosowania w postępowaniu sądowym, opartym na zasadzie swobodnej oceny dowodów.

W ocenie Sądu w świetle okoliczności faktycznych niniejszej sprawy istniały podstawy do uwzględnienia jako okresy składkowe następujących okresów zatrudnienia odwołującej: od 1 listopada 1982 r. do 30 stycznia 1985 r., kiedy będąc zatrudniona w (...) skarżąca pracowała na kontrakcie w B.; od 10 października 1988 r. do 30 listopada 1991 r., kiedy odwołująca była zatrudniona w (...) S.A. oraz od 20 listopada 1991 r. do 30 kwietnia 1993 r., kiedy pracowała w (...) Sp. z o.o. wraz z innymi pracownikami, którzy przeszli do tej spółki z (...) S.A. Odnośnie pierwszego ze spornych okresów podnieść należy, iż m. in. zeznania świadka K. B. potwierdzają, iż odwołująca pracowała na kontrakcie w Iraku

realizowanym przez I.w W.. Dodatkowo, skoro organ rentowy zaliczył okres tej pracy K. B., która współpracowała wraz z odwołującą, do wyliczenia emerytury, to nieuzasadnione byłoby odmienne traktowanie ubezpieczonych w tożsamy okolicznościach faktycznych sprawy. W zakresie kolejnych dwóch spornych okresów wskazać należy, iż zatrudnienie odwołującej znajduje potwierdzenie w złożonych w sprawie dokumentach (k. 34 i nast. a.s.) oraz w zeznaniach świadków H. K. i L. Z. (2), tj. bezpośrednich przełożonych odwołującej oraz T. K., współpracownika odwołującej. Z wiarygodnych zeznań świadków wynika również, iż zatrudniające skarżącą spółki odprowadzały należne składki na ZUS, zaś pracownicy ww. spółek korzystali ze zwolnień lekarskich i ZUS przekazywał im zasiłki. Zatem wyłączenie tych okresów pozostawałoby w sprzeczności z zasadą wzajemności, skoro skarżąca wniosła wkład w system ubezpieczeń w postaci uiszczonych składek, a wynagrodzenie z tego okresu winno zostać uwzględnione przy wyliczaniu jej emerytury.

Dodatkowo zaznaczyć należy, iż zgodnie z ustawą z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), osoby zatrudnione na umowę o pracę podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia podpisania umowy (nawiązania stosunku pracy) do dnia jego ustania. W tych terminach powstaje również i wygasa obowiązek ubezpieczenia pracowników, a obowiązek zgłoszenia pracownika do ubezpieczeń oraz składania imiennych raportów miesięcznych spoczywa na pracodawcy - płatniku. Pracownik nie ponosi zatem odpowiedzialności za to, że pracodawca nie odprowadził należnych składek. W świetle przepisów cyt. ustawy, przy ustalaniu prawa do emerytury i obliczaniu ich wysokości organ rentowy winien uwzględnić okresy, w których pracodawca nie uiszczał składek na ubezpieczenia społeczne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

SSO Rafał Młyński

ZARZĄDZENIE

(...)